

POSTANOWIENIE

Dnia 31 sierpnia 2021 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie
w składzie następującym:

Przewodniczący: **Sędzia WSA Wojciech Sawczuk**

po rozpoznaniu w dniu 31 sierpnia 2021 r.

na posiedzeniu niejawnym

wniosku Janusza Dziwoty o wstrzymanie wykonania zaskarżonej decyzji, decyzji Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Nadzoru Budowlanego z 28 czerwca 2019 r. nr 881/19 oraz decyzji Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego w Nowym Dworze Mazowieckim z dnia 6 maja 2019 r. nr 90/2019

w sprawie ze skargi Janusza Dziwoty

na decyzję Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego

z 8 marca 2021 r., znak DON.7200.193.2020.ANM

w przedmiocie odmowy stwierdzenia nieważności decyzji

postanawia:

odmówić wstrzymania wykonania decyzji objętych wnioskiem Janusza Dziwoty.

Na oryginale właściwe podpisy

Za zgodność z oryginałem

Specjalista

Ewa Sawicka - Piżek

UZASADNIENIE

Janusz Dziwota, reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, wniósł do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie skargę na decyzję Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego z 8 marca 2021 r. znak DON.7200.193.2020.ANM, którą odmówiono stwierdzenia nieważności decyzji Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Nadzoru Budowlanego z 28 czerwca 2019 r. nr 881/19 nakazującej Januszowi Dziwota prowadzącemu działalność gospodarczą pod firmą EKO - Faza Janusz Dziwota usunąć stwierdzone nieprawidłowości w użytkowaniu elektrowni biogazowej usytuowanej na terenie działki nr ew. 34, obręb 2-11 w miejscowości Zakroczym, gmina Zakroczym, stanowiącej własność Gminy Zakroczym, poprzez wykonanie określonych robót. Decyzją organu wojewódzkiego uchylono jednocześnie decyzję Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego w Nowym Dworze Mazowieckim z dnia 6 maja 2019 r. nr 90/2019, którą nakazano firmie EKO - Faza Janusz Dziwota z siedzibą w Płocku usunąć stwierdzone nieprawidłowości w użytkowaniu ww. elektrowni poprzez wykonania określonych robót.

W skardze zawarto wniosek o wstrzymanie wykonania powyższych decyzji organów nadzoru budowlanego.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 61 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tekst jednolity Dz. U. z 2019 r. poz. 2325 ze zm. – dalej jako p.p.s.a.), wniesienie skargi nie wstrzymuje wykonania aktu lub czynności. Stosownie do art. 61 § 3 p.p.s.a., po przekazaniu sądowi skargi, sąd na wniosek skarżącego może jednakże wydać postanowienie o wstrzymaniu wykonania w całości lub w części aktu lub czynności, o których mowa w art. 61 § 1 p.p.s.a., jeżeli zachodzi niebezpieczeństwo wyrządzenia znacznej szkody lub spowodowania trudnych do odwrócenia skutków.

Z powyższej regulacji wynika, że podstawą do wstrzymania wykonania aktu lub czynności jest zaistnienie w sprawie sytuacji stanowiącej przesłankę objęcia ochroną tymczasową. Dla pozytywnego rozpatrzenia wniosku niezbędne jest więc właściwe jego uzasadnienie, które powinno odnosić się do konkretnych zdarzeń (okoliczności) świadczących o tym, że w stosunku do osoby wnoszącej, wstrzymanie

wykonania aktu lub czynności jest uzasadnione, gdyż w innym przypadku osobie tej groziłaby znaczna szkoda lub powstałyby trudne do odwrócenia skutki. Wnioskodawca nie może poprzestać wyłącznie na sformułowaniu samego żądania wstrzymania wykonania zaskarżonego aktu; w takiej sytuacji pozbawia to sąd możliwości rozważenia zasadności wniosku, tj. tego, jakie racje mają uprawdopodobniać, że wykonanie aktu objętego skargą, zanim zostanie ona merytorycznie rozpoznana, może prowadzić do wyrządzenia znacznej szkody lub spowoduje trudne do odwrócenia skutki. W dotychczasowym orzecznictwie sądowoadministracyjnym nie budzi jednocześnie wątpliwości zapatrywanie, że brak uzasadnienia wniosku o wstrzymanie nie stanowi braku formalnego, który mógłby zostać uzupełniony na wezwanie sądu w trybie art. 49 § 1 p.p.s.a. Jest to brak materialnoprawny, który zasadniczo oddziałuje w sposób bezpośredni na treść podjętego rozstrzygnięcia (por. postanowienie NSA z 10 maja 2019 r. sygn. II OZ 378/19; postanowienie NSA z 18 października 2017 r. sygn. II OZK 1226/17; postanowienie NSA z 28 maja 2015 r. sygn. II OZ 490/15).

Mając na uwadze powyższe wymagania Sąd stwierdza, że rozpatrywany wniosek o wstrzymanie wykonania decyzji organów nadzoru budowlanego, nie zasługiwał na uwzględnienie, ponieważ skarżący swojego żądania w ogóle nie uzasadnił. Nie powołał żadnej przesłanki, o których mowa w art. 61 § 3 p.p.s.a. Rozpoznawany wniosek nie został oparty na konkretnym stanie faktycznym, ani wskazaniu potencjalnych negatywnych konsekwencji wykonania zaskarżonej decyzji oraz decyzji podjętych przez organy nadzoru budowlanego na wcześniejszym etapie postępowania administracyjnego. Ewentualna wadliwość zaskarżonego rozstrzygnięcia nie może być traktowana jako przesłanka wstrzymania wykonania zaskarżonego aktu, wobec czego uznawanie przez wnioskodawcę objętych skargą decyzji za naruszające prawo i jego interes prawny pozostaje z punktu widzenia przesłanek zastosowania ochrony tymczasowej niewystarczające.

W tych warunkach Wojewódzki Sąd Administracyjny, działając na podstawie art. 61 § 3 i § 5 p.p.s.a., postanowił jak w sentencji.

Wojciech Sawczuk

Na oryginale właściwe podpisy
Za zgodność z oryginałem

Specjalista

Ewa Sawicka - Bożek

